

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 7	தன்மதிஸ்ர-வைகாசி 1921(ஸ்ர மேன்	இதழ் 2
-----------	-----------------------------------	-----------

உள்ளுறை	பக்கம்.
திருக்கூட்டப் புகழ்ச்சி	25
சபாக்கிரந்தம்	26
வேதாந்தம்	34
மாசி மகம்	40
விரதம்	44

இஃது

தேவசோட்டை

ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமராதன் செட்டியாரவர்களுக்குச்
சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர் :

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்,

(Retired Accountant, Military Accts., Department)

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுகிணறு, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1921.

தபாங்குலி உட்பட, வருடச்சந்தா நூபா ஒன்றரை.

வட திருமுல்லைவாயில் வசந்த மகோற்சவம்.

நிகழும் தன்மதிஸ்ரீ வைகாசிமீ 9௨ (1921)ஸ்ரீ மேயீ 22௨) ஆதிவாரம் வடதிருமுல்லைவாயிலில், கொடியிடையம்மை பங்களும் பாசபதா பரஞ்சடருமாகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணீசுவரருக்குச் சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினரால், மஹர்நியாச பூர்வமாக ஏகாதச உருத்திராபிஷேகாதி புபசாரங்களும் வசந்தோற்சவமும் பின்வருமாறு நடத்தப்பெற்றன.

காலை 6 மணி முதல் 8-30 மணி வரையில் உழவாரத் திருப்பணி, திருவலகிடுதல், திருமெழுகிடல், பூமாலை புனைதல் முதலிய திருத்தொண்டுகள்.

8-30 மணி முதல் 11 மணி வரையில் மஹர்நியாச பூர்வமாக ஏகாதச ருத்திராபிஷேகமும், உபய வேதபாராயணமும், திருக்கோயில் வழிபாடும்.

பகல் 11 மணி முதல் 3 மணி வரையில் மாகேசுர பூசை.

3 மணி முதல் 5-30 மணி வரையில் சைவப்பிரசங்கம்.

மாலை 5-30 மணி முதல் 6-30 மணி வரையில் திருவிளக்கீடு.

இரவு 9 மணிக்கு மேல் வசந்தோற்சவம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர்
7

தன்மதிஸ்ரீ வைகாசிமீ
1921ஸ்ரீ மேமீ

இதழ்
2

திருக்கூட்டப் புகழ்ச்சி.

(பேரிய புராணம்.)

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்
பொதிநல னுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

(இ - ள்.) மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரை = இளம்பிறை
வளர்கின்ற சடைமுடியையுடைய நடேசப் பிரானை—முன்துதி
செயும் நாயன்மார் தூய சொன்மலர் = முன்னுளில் வழிபடும் திருத்
தொண்டர்களது சரிதமென்னுங் குற்றமற்ற சொல்லாகிய மலர்
களிதத்து—பொதிநலன் நுகர் தரு புனிதர் பேரவை = பொருந்
திய சுவையென்னுந் தேனைப் பானஞ் செய்கின்ற பரிசுத்தர்களது
பெருமை பொருந்திய அவைக்களமானது—விதிமுறை உலகினில்
விளங்கி வெல்கவே = அறநூல் கூறியவாறு உலகின்கண் பிர
காசித்து மேம்பட (எ - று.)

நீற்றுநெறியைப்போற்றி வாழ விரும்புவோர் இப்பத்
திரிகை பல்லாயிரமாகப் பரவுமாறு செய்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

(1920ஆம்)

22-வது வருடத்துச் சபாக்கிரந்தம்.

திருக்கூட்டத்தின் இருபத்தொராவது வருடப் பூர்த்திவிழாவும்

ஸ்ரீமான் எஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்

சைவ பாடசாலையின்

ஏழாவது வருடப் பூர்த்திவிழாவும்.

இவ்விழாக்கள் 1920ஆம் மேன் 9-வது நடைபெற்றன. இவற்றின் விருத்தாந்தம் “சைவம்” ஆறுவது மலர் மூன்றாம்தழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

மகாசபை.

இந்த மகாசபையின் 1920ஆம் ஆரம்பத்தி லிருந்தவர்களின் தொகை. 38

1920ஆம் சேர்ந்தவர்கள் 2

ஹை நீங்கினவர்கள் 4

ஹை முடிவிலிருந்தவர்கள் 36

இவர்கள் பெயர் முதலியன இதின் சுற்றில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவர்களுள் ராவ் பஹதூர் கே. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை யவர்களும் பெங்களுர் சி. யஸ். பவானந்தம்பிள்ளை யவர்களும் சென்ற வருடத்தில் சிவபத மடைந்தார்கள்.

இச்சபையார் 1919ஆம் கொடுத்த மாதசந்தா ரூபா 212

ஹை 1920ஆம் ஹை „ 168

S. Rathnavelu Chettiar's Saivite
Elementary School

சைவ பாடசாலை.

இப்பாடசாலையில் 1919-வது வருடத்திலிருந்தது போலவே 1920-வது வருடத்திலும் முதல் வகுப்பு முதலாக ஐந்தாம் வகுப்பு

வரையில் ஐந்து வகுப்புகளிலிருந்தன. இரண்டு உபாத்தியாயர்களால் தமிழும் ஆங்கிலமும் சைவசமய பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன.

இதில் சென்ற வருட ஆரம்பத்தில் இருந்த சிறுவர்களின் தொகை. 60

இடையில் சேர்ந்தவர்கள் 34

இடையில் நீங்கினவர்கள் 32

சென்ற வருட முடிவில் இருந்தவர்கள் 62

1919(ஸ்ரீ) பிள்ளைகள் கொடுத்த சம்பளம் ரூபா 162

1920(ஸ்ரீ) ஷே " 145

1919(ஸ்ரீ) அரசாங்கத்தார் உபகரித்த தொகை ரூபா 234

1920(ஸ்ரீ) ஷே " 221

1919(ஸ்ரீ) பாடசாலைக்குச் செலவான தொகை ரூபா 525

1920(ஸ்ரீ) ஷே " 351

இடவசதிக்குறைவால் அதிகபிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள இயலவில்லை.

இப்பாடசாலை 1920(ஸ்ரீ) சூலை 16உ அரசாங்கப்பாடசாலைகளின் உதவிப் பரிசோதகரால் பரிசோதிக்கப்பட்டது.

இச்சபையின் போஷகரும் Messrs. Best & Co, துவிபாஷிகருமாகிய ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் எஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் 1917(ஸ்ரீ) சூன்மீ இப்பாடசாலைக்காக ஒரு கட்டடம் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அதனால் இச்சபையார் மாதந்தோறும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த பாடசாலை வாடகை ரூபா பத்து மீதியாயிற்று. செட்டியாரவர்கள் பாடசாலைக்குக் கட்டடம் வாங்கினிட்டதல்லாமலும், அது கட்டப்பட்டிருக்கும் நிலத்திற்கு மாதந்தோறும் 6 ரூபா வாடகையும் கொடுத்துவருகின்றார்கள். இதற்காகச் செட்டியாரவர்களுக்குச் சபையார் மிகவும் நன்றி பாராட்டுகிறார்கள்.

சைவம்.

1919 ஆவது வருடத்தில் சைவம் என்னும் பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களா யிருந்தவர்களின் தொகை (ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் நீங்கலாக) 760

1920(ஸ்ரீ) ஷே ஷே 790

1919(ஸ்ரீ) வரையில் சேர்ந்திருந்த ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் 206

1920(ஸ்ரீ) சேர்ந்த ஷே 2

ஆக கடந்த வருடம் வரையில் சேர்த்திருந்த ஆயுள் சந்தா தாரர்கள். 208

இவர்களுள் 157 ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் இரங்கோனிலிருந்து ஸ்ரீமான் மெ-செ-மெ-மெ-இராமநாதன் செட்டியாரவர்களாலும் ஸ்ரீமான் செவு - சித - சொக்கலிங்கஞ் செட்டியாரவர்களாலும் சேர்க்கப்பெற்றவர்கள். 25 ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ஸ்ரீமான் கொத்தமங்கலம் தெ - பழ - சித - சதாசிவம் செட்டியாரவர்களாற் சேர்க்கப் பெற்றவர்கள். ஆயுள் சந்தாதாரர்களுள் 185 பேருக்கே இப்போது பத்திரிகை அனுப்பப்படுகின்றது. எஞ்சிய வர்களுக்கு அனுப்பிய பத்திரிகைகள் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தமையால் நிறுத்த நேர்ந்தது.

1919 ஆவது வருடத்தில் இப்பத்திரிகையின் வரவு (ஆயுள் சந்தா நீங்கலாக) முன் வருடப்பத்திரிகைகள் விற்பனையால் வந்த வரவு சுமார் ரூபா 200 சேர்த்து ரூபா 881

1920^{வது} ஷெ ஷெ ,, 1003

1919^{வது} இப்பத்திரிகையின் பொருட்டுச் செலவான தொகை 618

1920^{வது} ஷெ ஷெ ,, 590

1920^{வது} அக்டோபர்மீ பத்திரிகை முதல் டிசம்பர்மீ பத்திரிகை வரையில் வெளியிட்ட பத்திரிகைகளின் பொருட்டு 1921^{வது} செலவிட்ட தொகைகள் இதில் சேர்க்கப்படாமையாலும், ஜனவரிமீ முதல் ஆகஸ்டுமீ வரையில் வெளியிடப்பட்டவை சபையின் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டமையாலும் செலவு குறைந்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறது.

அச்சுக்கூடம்.

பல இடையூறுகளினால் நட்டம் நேரிட்டு வந்ததை நோக்கி 3000 ரூபாவுக்கு அச்சுக்கூடத்தை விற்பனையிட நேர்ந்துவிட்டது. இதைப்பற்றி "சைவம்" 6-வது மலர் 142, 143-வது பக்கங்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

வரவு செலவு கணக்கு.

சென்ற வருடத்து வரவு செலவு கணக்கு M. & S. M. ரெயில்வே அக்கவுண்டாண்டு, ஸ்ரீமான் கூடலூர் சிவ வாத்தேவ

முதலியாரவர்களால் பரிசோதிக்கப்பெற்று இதனீற்றில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

திருமுறை மகோற்சவம்.

இது வழக்கப்படி 1920 (ஸ்ரீ) நவம்பர் மீ 14உ நடைபெற்றது. அச்சமயத்தில் கவுணியன் அச்சுக்கடத் தலைவர் ஸ்ரீமான் கா. முருகேசுச் செட்டியாரவர்கள் வழக்கப்படி சிவனடியார்கள் எண்ணிறந்தோர்க்கு மாகேசுரபூசை செய்வித்தார்கள்.

முன் காரியதரிசியாயிருந்த ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. ஆதிமூலமுதலியாரவர்கள் தமது மூப்பைநோக்கித் தமக்குப்பதிலாக வேறொருவரை நியமிக்க விரும்பியவாறு நிர்வாக சபையினரால் ம-ந-ந-ஸ்ரீ மணி மங்கலம் திருஞானசம்பந்த முதலியாரவர்கள் 1920 (ஸ்ரீ) ஆகஸ்டு மீ 22உ முதல் காரியதரிசியாக நியமிக்கப் பெற்றனர்.

வந்தனம்.

இத்திருக்கட்டத்திற்கு உதவிபுரிந்து சைவசமய பரிபாலனம் செய்பவரும், செய்விப்பவருமாகிய சாமாசிகரும், போஷகர் முதலியவர்களும் ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தர நடராஜப் பெருமானாரின் திருவருளால் சகலசம்பத்துடன் நீழி நிலைபெற்று வாழுமாறு அவ்வம்மையப்பர் திருவடிகளைத் தியானிக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்;

உத்தரவின்படி காரியதரிசி

மணி - திருஞானசம்பந்த முதலியார்.

சிவனேயர்கள், சைவசமய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத கருவியாயிருக்கும் இப்பத்திரிகையை உங்கள் னேசர்கள் உறவினர்களியாவரும் வாங்கிப்படிக்கும்படி செய்க.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

1920-ஸ்ரீ வரவு செலவுக் கணக்கு.

வரவு.				
	ரூ. அ. ப.	ரூ.	அ.	ப.
1920ஸ்ரீ ஜனவரியில் 1உ இருப்பு		14	15	6
மகா சபையார் மாதச்சந்தா		168	0	0
தேவகோட்டைச் செட்டிமார் அளித்த நன்கொடை		334	7	6
சைவப்பத்திரிகையின் வருடச்சந்தாவும்				
முன்வருடப் பத்திரிகை விற்பனையும்	1002 15 0			
ஷே ஆயுள் சந்தா	17 8 0	1020	7	0
பாடசாலைக்கு அரசாங்கத்தார் நன்கொடை	221 0 0			
ஷே பிள்ளைகள் சம்பளம்	144 9 0	365	9	0
அச்சுக்கூட விற்பனை	3000 0 0			
அச்சுக்கூட	131 15 0	3131	15	0
சேலிங்ஸ் பாங்கு வட்டி		1	1	3
புத்தக விற்பனை		1	3	0
ஆகமொத்த வரவு.		5037	10	3
அடுத்த பக்கத்திற் காட்டியபடி மொத்த செலவு		2575	14	9
1920ஸ்ரீ டிசம்பர் 31உ இருப்பு		2461	11	6

செலவு.

Mr. S. Rathnavelu Chettiar's Saivite
Elementary School.

பாடசாலை.

	ரூ.	அ.	ப.			
உபாத்தியாயர் சம்பளம்	305	3	0			
வேலைக்காரர், ரிஜிஸ்டர் முதலியன	46	1	7	351	4	7

சைவப் பதீதிகை.

காகிதம்	227	10	0			
தபாற்செலவு	175	12	6			
சிப்பந்தி	120	10	4			
வண்டி முதலிய சில்லரைச் செலவுகள்	47	11	2			
வீட்டு வாடகை	18	0	0	589	12	0

வைதிக சைவ அச்சுக்கூட்டம்.

யந்திரங்களும் அச்சுக்களும்	232	8	6			
சிப்பந்திகள்	548	1	0			
வீட்டு வாடகை	198	7	7			
மை வச்சிரம் வண்டிசத்தம் முதலிய						
பல சில்லரை செலவுகள்	30	3	0	1009	4	1
தண்டற்காரர் சம்பளம்				51	0	0
யாத்திரை				84	0	0
கடன்				425	11	6
வட்டி				49	7	4
இச்சபையின் 20-வது வருடோற்சவம் கார்த்திகை ஞான தீபக் குடையாராதனை முதலிய நானாவத செலவுகள்				15	7	3
ஆகமொத்தச் செலவு				2575	14	9

கணிதபரிசோதகர்,

கூ. சிவவாசுதேவ முதலியார்.

Accountant M. & S. M. Ry.

காரியதரிசி.

மணி - திருஞானசம்பந்த முதலியார்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின்

பொஷகர்கள்.

ஸ்ரீமான் ராப்பஹதூர் எஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள்
துவிபாஷிகர், மெஸ்ஸர்ஸ் பெஸ்ட் அண்ட் கோ.

„ வி. முத்தையாபிள்ளையவர்கள் வர்த்தகர், சென்னை.

„ ஆர். காசிவிசுவநாதமுதலியாரவர்கள்

பொடி புகையிலை வர்த்தகர், சென்னை.

„ திரு. சபாபதிமுதலியாரவர்கள், ரிடைர்ட் சப்

இஞ்சினீர், தங்கசாலை வீதி சென்னை,

„ வி. மாசிலாமணிப் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L.

ஐகோர்ட்டு அப்பிஷியல் ரெவரீ.

„ சி. தருமலிங்கமுதலியாரவர்கள் கண்ட்ராக்டர்.

நிர்வாக சபையார்.

சபைத் தலைவர்.

ஸ்ரீமான் ச. இராஜகண்ணுமுதலியாரவர்கள், B. A.

அக்கவுண்டண்டு ஜெனரல் ஆபீஸ்.

உதவி சபைத்தலைவர்.

„ தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், B. A.

கவர்ன்மெண்டு பென்ஷனர்.

காரியதரிசி.

„ மணி. திருஞானசம்பந்த முதலியாரவர்கள்.

உதவிக் காரியதரிசி.

„ இ. கண்ணப்பமுதலியாரவர்கள், வர்த்தகர்.

அத்தியட்சர்கள்.

ஸ்ரீமான் திரு சபாபதிமுதலியாரவர்கள், ரிடைர்ட் ஸப் இஞ்சினீர்.

„ இ. ஆதிமூல முதலியாரவர்கள்.

„ வே. நேத்திரசிகாமணி முதலியாரவர்கள்,

ஸப் போஸ்ட் மாஸ்டர்.

„ ஆர். பி. துரைசாமி முதலியாரவர்கள்,

கவர்ன்மெண்டு பென்ஷனர்.

ஸ்ரீமான் சிவமுத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்.

- தமிழ்ப்பண்டிதர், முத்தியாலுப்பேட்டை ஹைஸ்கூல்,
 ,, பார்த்தசாரதி முதலியாரவர்கள், வெற்றிலை வர்த்தகர்.
 ,, பி. வி. சமரபுரி முதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு.
 எம். எஸ். எம். ரெயில்வே சீப் இஞ்சினியர்ஸ் ஆபீஸ்.
 ,, திருவூர் தியாகராஜ முதலியாரவர்கள்.
 ,, குப்புசாமி முதலியாரவர்கள், கிளார்க்கு,
 ரெயில்வே மெயில் சர்விஸ்.

கணித பரிசோதகர்.

- ,, கூடலூர், சிவவாசுதேவ முதலியாரவர்கள்,
 அக்கவுண்டாண்டு, எம். எஸ். எம். ரெயில்வே.
 சாமாசிகர் (அங்கத்தினர்.)

- ,, கா. ரா. நமசிவாய முதலியாரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர்.
 ,, மயிலை. முருகேசமுதலியாரவர்கள், கவர்ன்மெண்டு
 பென்ஷனர்.
 ,, எஸ். விநாயக முதலியாரவர்கள், B. A. அக்கவுண்டாண்டு
 ஜெனரல் ஆபீஸ் குபரிண்டெண்டாண்டு.
 ,, பி. லோகநாத முதலியாரவர்கள், புரசை.
 ,, கோ. ஆறுமுக மேஸ்திரியவர்கள். ஷே.
 ,, பொ. அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள், ஹோ. அண்டு. கோ.
 ,, பெங்களுர் நாகரத்தினம்மாள் அவர்கள், சங்கீதபண்டிதை.
 ,, திருமணம் அண்ணாமலைமுதலியாரவர்கள், ஜமீன் தாரர்.
 ,, பி. எம். முருகேச முதலியாரவர்கள், காக்ஸ்டன்
 அச்சுக்கூடம்.
 ,, சி. கன்னைய நாயுடு அவர்கள் கம்பெனி,
 காக்ஸ்டன் அச்சுக்கூட அதிபர்.
 ,, எம். நடேச முதலியாரவர்கள், கார்ப்பொரேஷன்.
 ,, டி. வி. குப்புசாமி முதலியாரவர்கள், ஷராப், தாலுக்கா
 ஆபீசு.
 ,, ஆனந்தமூர்த்தி முதலியாரவர்கள்.
 ,, வி. எஸ். பவானந்தம் பிள்ளையவர்கள், 5 ரெயில்ரோட்,
 பெங்களுர்.

- ஸ்ரீமான் முத்துசாமி முதலியாரவர்கள், மதராஸ் பாங்கி முருகேச
 „ ஆரணி. முருகேச முதலியாரவர்கள் [முதலியார் குமார்.
 „ வே. நேத்திரசிகாமணி முதலியாரவர்கள்,
 ஸப்போஸ்டு மாஸ்டர்.
 „ திருஆர். தியாகராஜ முதலியாரவர்கள்
 கிளார்க்கு அக்கவுண்டண்டு ஜனரல் ஆபீஸ்.
 „ துரைசாமி முதலியாரவர்கள் யம். அண்டு. யஸ். யம்.
 ரெயில்வே ஸ்டோர்ஸ்.
 „ அம்பலவாண முதலியாரவர்கள் கிராம்டன் அண்டு கோ.
 „ தி. சந்திரசேகர முதலியாரவர்கள்,
 ப்ரோப்ரைட்டர், சந்திரா அண்டு கோ.

வேதாந்தம்.

(9-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இனிப், பிரம மொன்றொழிய மற்றெல்லாம் பொய்யென்று
 கூறும் உபநிடதங்களே சரியெனக்கொண்டு அவற்றுடன் மெய்
 கூறும் உபநிடதங்களை இணக்கிப் பொருள்கொண்டு மற்றெல்லாம்
 பொய்யென்றே கொள்ளலாமெனின், சீவன்சசன் செகத்தெல்லாம்
 பொய்யென்று கொள்ளுவோர், அதுபோலவே புண்ணிய பாவம்
 சுவர்க்க நாகம் பந்த மோகூம் முதலிய எல்லாம் பொய்யே என்று
 கொள்ளுதலால் சிவகைங்கரியாதிசெய்து கஷ்டப்படாமல் இஷ்டப்
 படி வேண்டியவெல்லாம் உண்டுத்துப் போகாதிகளை அனு
 பவித்துச் சுவேகூரவான்களாய்ச் சிவநியமமாதிவரம்புக்கு ளகப்
 படாமல் இகபோகசுகிகளாகவே வாழத்தடையில்லை யாதலால்,
 அவ்வாறு கொள்ளுதல் அவ்வேகான்மவாதிகள் கருத்துக்கிணங்கப்
 பொருத்தமாயினும், அவ்வேகாத்மவாத மொன்று தவிர மற்ற
 எல்லாச்சமயிகளும் நமக்கு மேலொருபதியுண்டு (ஆண்டவ
 னுண்டு) நாம் பசுக்களே (அடிமைகளே) அப்பதியை வழிபாடு
 செய்து அடைய வேண்டியதே நமது கடமையெனக்கொண்டு
 நின்றலாலும் உலகெலாமுள்ள சிவமூர்த்தி தலந்தீர்த்தங்களெல்
 லாம் நித்தியர்களாகிய சீவர்கள் வழிபாடு செய்துய்தற்கே, வேத
 வேதாந்த சிவாகமாதி சகலசாஸ்திர சம்மதமாக, எத்தனையோ
 ஊழிகளுக்கு முன்னமே அங்கங்கே விளங்கிக் கொண்டிருத்தலா
 லும், இன்றோரன்ன பற்பல ஏதுக்களாலும், பதி பசு பராச நித்தி

யங் கூறுகின்ற வேதார்த்தங்களே உண்மை வென்பதுதான் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த முடிவாதலால், அவைகளுக்கு இணங்கவே பொய்கூறும் வேதார்த்தங்களை இணக்கி அடக்கிக்கொள்ளுவதே எல்லா வழிக்கும் பொருத்தமாகுமன்றி வேறில்லை என்க. எனவே மெய்கூறும் வேதார்த்தங்களை மற்றவற்றைத் தம்முள் ளடக்கிக் கொண்டு உத்தம வேதார்த்தமென விளங்குதலால் அவற்றை மேற்கொண்ட சுத்தாத்துவித சைவசீலர்களே வேதார்திகளாவாரன்றி அதற்கு விரோதமான ஏகாத்மவாதக் கோளினர் வேதார்திகளாகா ரென்பதே துணிவாகும்.

இவ்வேதார்த்தசார சுத்தாத்துவித சைவ சித்தார்த்தமே உண்மையென்று உல்கெலா முணர்ந் துய்யத் திருவுளங்கொண்டருளிய திருமூல நாயனார் திருமந்திரம், “அன்னபிரண்டுள் வாற்றங்கரை யினிற், துன்னியிரண்டுந்திணை பிரியாவன்னந், தன்னிலையன்னந் தனியொன்ற தென்றக்காற், பின்ன மடவண்ணம் பேறணுகாதே” என்று கூறுகின்றது. இதன் பொருள், சிவனுஞ் சீவனுமாகிய இரண்டு அன்னங்கள் ஆற்றங்கரை அரசவிருகூழம்போலுஞ் சரீரத்தி லுள்ளன. அவ்விரண்டும் வியாபகவியாப்பியமாய்ச்சேர்ந்து திணை பிரியாமலிருப்பன. (இவ்வுண்மைபுணராமல் ஏகான்மவாதிகள் இரண்டில்லை) தனி நிலையாகத்தனித்த ஒரே அன்னந்தான் உள்ளது என்றால் பின்னமாகிய தனக்கெனச் சுதந்தர அறிவில்லாத அவ் வன்னம், ஆன்மலாபமாகிய சிவானுபவப் பேற்றையடையாதே என்பதாம். ஆகவே, ஏகான்மவாதிகள் ஒரே அன்னமென்பது (பசு) சீவர்களாகிய தங்களேயே என்பதும் ஒரு நாயகி தனக்கு மேலாகிய ஒரு தலைவனைக் கொள்ளாவிட்டால், இன்பத்தை ஒருக்காலும் பெறுதவாறுபோல, அவர்கள் தாமும் தமக்கட மேலொரு தலைவனுமாகிய இரண்டன்னங்க ளுண்டென்று கொள்ளாமையால், ஆன்மலாபமாகிய பேரின்பத்தை ஒருக்காலும் அடையமாட்டார்களென்பதும் தெளிவாய் விளங்குகின்றது. இன்னுயித்திருமந்திரம் “பதிபசு பாசமெனப் பகர்மூன்றிற், பதியினைப் போற்பசுபாச மநாதி, பதியினைச்சென்றணுகாபசுபாசம், பதியனுகிற் பசுபாச கில்லாவே.” என்பது முதலிய திருமந்திரங்கள் பதிபசு பாசங்கள் அநாதி ரித்தியங்களையென்று கூறுகின்றன. இவ்வுண்மை யிங் வனமாகவும், பதிபசு பாசமாகிய ஈசரன் சீவன் செகத்தெல்லாம் பொய்யே என்று கூறுவது வேதார்த்தமென்றும் இதற்குச்சாதகமாகத் திருமந்திரமும் கூறுகின்றதென்றும் கூறுகின்றார்கள். அது

அத்திருமந்திரங்களின் உள்ளீடுகளை முன்பின் விரோதம்வாராத படி உற்றுநோக்காமையேபோலும். அம்மந்திரங்களுக்கு அவர்கள் மனம் போனபடி பொருள் கொள்ளினும் மேற்காட்டியன முதலியவைகளால் வெட்டவெளியாகப் பதிபசுபாச நித்தியங் கூறுகின்ற திருமந்திரங்களுக்கு என்ன பொருள் கூறுவார்கள். அவைகளை மாற்றிப்பொருள்கொள்ள எவர்களாலும் முடியாதென்க.

இத்திருமந்திரம் திருவாய்மலர்ந்தருளியவர் திருக்கையை லுள்ள ஒரு சிவயோகியார். இவர் பசுக்களுக்கிரங்கித் தமது சரீரத்தை ஒரு காப்பில் வைத்து விட்டு அப்பசுக்களை மேய்த்த மூலர் சரீரத்திற்புகுந்து பசுக்கள் துக்க நீங்கிவிடுகளுக்குச் சென்ற பின்பு தாம் காப்பில் வைத்த சரீரத்திற் புகுதற்குவந்து பார்த்த போது அச்சரீரங் காணப்பெறாமல், அதற்குக் காரணம், தம்மால் சிவாகமப் பொருளைப் பூமியிலுள்ளார்செவ்வேதெளிந்தய்யும் பொருட்டுத் தமிழில் வெளியிடுவித்தற்காகவே திருவருளே மறைத்து விட்டதாகத்தெளிந்து, அத்திருமூலர்சரீரியாகியே திருவாவடு துறையில் வீற்றிருந்தருளி (நடத்) வருஷம் சிவயோகத்தி லமர்ந்து ஒவ்வொருவருஷ யோகானுபவமே ஒவ்வொரு திருவிருத்தமாகச் சிவாக மங்களிலுள்ள சிவஞான சிவயோகசிவ கிரியை சிவசரியாதிகளையே வைத்துப்பாடியருளினாரென்று, இவர் திவ்ய சரித்திரத்தை ஸ்ரீமந் நடேசப் பெருமான் ஸ்ரீ சேச்சிழார் வாயிலாக வெளியிட்டருளினார். இப்படியே உபமந்நியபக்த விலாசம் அகஸ்திய பக்தவிலாசம் சிவரகசிய முதலியன கூறுகின்றன. இத்திவ்விய சரித்திரத்தையும் உற்றுநோக்கித், திருவருளாஞ்ஞையின்படி சிவாகமசம்மதமாகிய பதிபசுபாச நித்தியாதி சக்கராரியவாத சைவசித்தாந்தமே விளக்கஞ் செய்யவே பூமியி லமர்ந்தருளிய திருமூலர் சைவசித்தாந்தவிரோதமாகப், பதிபசுபாசங்களாகிய ஈசுரன் சிவன்செகத்தெல்லாம் பொய்யே பிரம மொன்றேமெய் நாமே அப்பிரமமென்கின்ற ஏகான்மவாதிகள் கொள்கைக்குச் சாதகமாகக் கூறுவாரா என்று முன்பின் பொருந்த ஊகித்து நோக்குவார்க் குண்மை தெளிவாமன்றோ?

இனி ஏகான்மவாதிகள், “வேதாந்தமில்லாத சித்தாந்தங் குண்டிலோர், சாதாரணமன்னசைவ ரூபாயமே” என்னுந் திருமந்திரம் தங்களுக்குத் சாதகமென்று நினைக்கின்றனர்போலும்; நல்லது வேதாந்தமோ, சிவான்மாக்களாகிய பசுக்கள் தங்கனையே

பரப்பிரம்மமென் மயங்கிக்கொண்டு சீவன் ஈசுரன் செகமெல்லாந் தங்களிடத்திற் கற்பிதமேயென்று தாம் பிடித்ததே சாதிக்கும் ஏகான்ம வாதபரமான வேதாந்தமும், பரமசிவனுக்கு அடிமையாகிய நாராயணனையே பரப்பிரம்மமெனக் கொள்கின்ற வைணவ பரமான வேதாந்தமும், உள்ளபடி பரமசிவனையே பரப்பிரம்மமெனக் கொள்கின்ற சைவபரமான வேதாந்தமு முதலாகப் பல வகைப்படும். பலர்க்கும் பரத்துவங் கூறுகின்ற வேதமும், உபக் கிரம உபசங்கராதிதிகளில் சிவனொருவனே தியேயன் மற்றையர் தியசிக்கப்படுவரென்று தெளிவு கூறி விளக்குதல் போல், இவ் வேதாந்தங்களுள்ளும் ஏகான்மவாத வைணவாதி வேதாந்தங்களி லுள்ள பொருந்தாமைகளை ஞாய வழியாக ஒதுக்கி அவற்றைச் சோபானமாக்கொண்டு அவற்றின் மேலாய் விளங்குவது, திரி பதார்த்த நித்திய முதலிய உண்மை கூறுகின்ற சைவவேதாந்தமே யாம். ஆகவே, மேல் “வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தம் கண்டு னோர்” என்று காட்டிய வேதாந்தம், அவர்கள் கருத்தின்படி ஏகான்மவாத பரமாகவே கொண்டாலும், அதைக்கீழுள்ள சோபான முறையாகவே தழுவி மேற் சென்ற சைவ சித்தாந்தி களுக்கு அதனால் யாதொரு விரோதமுமில்லை யென்க. இஃதொன் றைத் தமக்குச் சாதகமாகக்கொண்டு சாதிக்குமிவர்கள், அத்திரு மந்திரம் (நகூ)ங்களில் சைவபரமேயாண்டுங் கூறுகின்றவை களுக்கு யாதுகூறுவரோ! அவற்றிற் சில பின்வருவனாகாண்க. “ஆண்டானடியரை வேண்டாது பேசினார் தாந்தாம் விழுவது தாழ்வாரகமே” “சத்துமசத்துஞ் சதசத்துந் தான் காட்டில்.” வேதாந்தந் தொம்பதமே வும் பசுவென்ப” “சித்தாந்தத்தே கீவன் முத்தி சித்தித்தலாற் சித்தாந்தத்தே நிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்” நாமும் பதியுடனற் பசுபாசமு, நீமொ நித்தம், “ஆயபதிதானருட் சிவலிங்கம், ஆயபசவுமடலேறென நிற்கும், ஆயபலிபீடமாகு நற்பாசமாம்.” பதியும் பசுவொடுபாசமு மேலைக், கடியும் பசுபாசநீக்க முங்காட்டி, மதிதந்தவானந்தமானந் திகாணுந், துதிதந்து வைத்தனன் சுத்தசைவத்திலே” “ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப், பேணியமாயை பிரளயாகலராகும், ஆணவ மாயைகன்ம மூன்றுமே, காணுஞ்சகலர்க்குக் காட்டுமெலங் களே.” “தத்துவமாறாறுந்தன் மனுவேழ்கோடி, மெய்த்தகு வன்ன மைம்பாறென்று மேதினி, ஒத்திரு நூற்றிருபாணன் சென்பாறென்று, வைத்தபதங்கலை யோரைந்தும் வந்ததே.” என்

பன்வாதியாக அனேகமுள்ளன. இவைகள், உண்மை வேதாந்தத்தெளிவாகிய சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தமே விளக்குகின்ற வேதசிவாகமாத்ரி சிவ சாஸ்திரங்களிலுள்ள பதி பசுபாச நித்தியங்கள், சரியைகிரியையோக ஞானங்கள், சாலோகாதி நாற்பாதங்கள், தாசமார்க்க சற்புத்திரமார்க்க சகமார்க்க சன்மார்க்கங்கள், மந்தர மந்த தீவிர தீவிரதர சத்திரிபாதங்கள், மந்திரம் புவனங்கலை வன்னம் பதம் தத்துவங்களாகிய சடத்துவாக்கள், வேதாந்தசித்தாந்த நாதாந்த போதாந்த யோகாந்த கலாந்தங்களாகிய சடந்தங்கள், சிவபூசை, குருபூசை, மாகேசுவரபூசை, திருவடிப்பேறு, சிவஞானம், முத்திரை முதலிய சைவபரமாயுள்ளவைகளையே எங்கெங்கும் விளக்குகின்றன. இவைகளில் யாதொன்றாவது ஏகான்மவாதபரமான நூல்களிலுண்டா? இவை முதலியவைகளை உற்றுநோக்காமல் திருமந்திரம் தங்களுக்குச் சாதகமென்று ஏகான்மவாதிகள் கொள்வது, மற்றெல்லாம் பொய்யென்று வாதிக்கும் மாயாவாதிகளாகிய அவர்கள் கொள்கைக்கு முழுதும் விரோதமேயன்றிவேறில்லை. அங்நனமாயினும் அவர்கள் திருமந்திரத்தை விசுவசித்து மேற்கொண்டது, இனிநாளடைவிலேயாவது திருவருளால் அதனுண்மை மேற்கொண்டு சைவசித்தாந்த நெறியில்வருதற்குக்காரணமாதலின் அதுவுமொருபெரு நன்மையேயாகும்.

இனிக் கைவல்லியமும், “தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுந் கண்டானேல்” என்று பதிபசுபாச நித்தியங் கூறுகின்றது. இதற்கு உரை கூறினவரும் “தன்னை” என்பதற்கு (நித்திய பசுவாகிய) கூடஸ்தன் என்றும் “தலைவன்” என்பதற்கு (நித்தியபதியாகிய) பிரமம் என்றும் உண்மைவிளக்குகின்றார். இனிச்சீவரெல்லாம் அநாதி நித்தியர்களே யென்பதை அக் கைவல்லியமே “அநாதியாஞ் சீவரெல்லாம்” என்று கூறி விளக்குகின்றது. மேலும், அக்கைவல்லியம் “எக்குணங்களும்பற்றுதோ நிமித்தகாரணனும்சன்” என்று வேதசிவாகம புராணேதிகாசாதி சகல சாஸ்திரங்களுங்கூறுகின்றபடி, பரமசிவனைச் செகத்துக்கு நிமித்தகாரணனென்றே கூற, ஏகாத்ம வாதிகள் பிரமத்தைச் செகந்தோன்றுதற்கு முதற்காரணமென்று கூறுகின்றார்கள். பிரமமாகிய சித்துப் பொருளிலே செகத்தாகிய சடப்பொருள் தோன்றுமென்பது விரோதமல்லவா என்பார்க்கு, அப்பிரமத்தில் விவர்த்தனமாகச் செகந்தோன்றும் அது பிராந்தியேயன்றி வாஸ்தவமல்ல என்று முன் சொன்னதற்கு முட்டுக்கொடுத்து அதுவும்

பொய்யென்பதாக விளக்குகின்றார்கள். இந்த விவர்த்தவாத உபமானங்களிலுள்ள பழுதுகள் பல, விரிப்பானேன்.

இனிப் “பகவற்கேத” எண்ணிய வுலகமு முலகுக் கீசனும் புண்ணியபாவமும் (அவற்றைச் செய்கின்ற சீவர்களும்), பொய்யென்றே கொள்ளுகிறவர்கள் “கடக்கரிதாய நரகமென்கின்ற கடல்களில் வீழவேகடவார்” என்று கூறுகின்றது. வாசிட்டமும் “ஆய்ந்த வென்சிற்கைத சீவநாயகன் வசமாமைக்கே, யேய்ந்ததுநிலை புன்கொள்ளா திறைவீன்பிரிந்தான் போல” என்று சீவனாகிய பசுவும் அப்பசுக்களுக்கு நாயகனாகிய பசுபதியும் நிலைகொள்ளாமைக்கு ஏதுவாகிய பாசமும் நித்தியப்பொருள்களென்றே விளக்கி அதற்குவமையாக நாயகனைப் பிரிந்த நாயகிபோல என்றதனாலும் தெளிவிக்கின்றது. இதற்கு உரை காரரும் சீவனைக்கூடஸ்தனென்றும் நாயகனைப் பிரமமென்றுங் கூறி இரண்டும் நித்தியங்களென்று விளக்குகின்றார். “ஆவாவிப்போதுள்ளபடி யறியு மறிவிலெனைக்கண்டேன், ஓவாவிகற்ப மற்றுணர்வாயொளிநுஞ் சீவனுரு விதுவோ” என்றும் அவ்வாசிட்டம் சீவநித்தியன் சைதன்னியன் என்பதைவிளக்குகின்றது. இன்னும் இம் மாயாவாதிகள் மேற்கொண்ட நூல்களில் இவ்வாறு பதிபசுபாச நித்தியங் கூறுவனபலவுள்ளன. விரிப்பிற் பெருகும். இவர்களுள்ளே ஒரு பகுதியாராகிய கோயிலூர் வாசிகள் எல்லாராலும் சிரமேற்கொள்ளப்பட்ட ஆண்டவரென்னும் முத்திராமலின்க் சுவாமிகளும், “நாம்பிரமமென்று சொல்லி நண்ணி யுழலாதே” என்று தாமும் பாடிப் பிறர்க்கும் போதித்து வந்தனர். இவைகளில் ஒன்றையேனும் பொருட்படுத்தாமல், பிடித்ததே சாதிக்குங்கருத்தினராய்ச் சீவன் ஈசரன் செகத்துக்களாகிய பதிபசுபாசங்களை அநித்தியங்களே (பொய்யே) என்றும், பிரமம் ஒன்று மாத்திரந்தான் நித்தியமென்றும், நாமே அப்பிரமமென்றும், இவைக்கும் சில உபநிடதங்கள் பிரமாணமென்றுங் கூறுகின்றார்கள். அவ்வுபநிடதங்களின் உள்ளீடுகள் மேற்காட்டினோம். அவற்றையும் உற்று நோக்காது பிடித்ததே சாதிப்பராபிற்பதிபசுபாசநித்தியங் கூறுகின்ற பற்பல உபநிடதங்கள் கைவல்யம் பகவற்கேத வாசிட்டாதி நூல்களின் கதியென்னையோ? ஆனால் விவகாரத்தில் எல்லாம் மெய்மையே; பரமார்த்தத்தில் இல்லையென்பரேல், இல்லது உள்ளதாகாது, உள்ளது இல்லதாகாது. என்னும் ஞாயத்தானும்,

“முத்தினின் மூன்று முதலுமொழியக்கேள்
சுத்தவனு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே
யின்பங் கொடுத்தலிறை யித்தைவினே வித்தன்மல
மன்புடனே கண்டுகொளப் பா.”

என்னும் பிரபல சுருதியாலும் இன்னும் பற்பல பிரமாணங்
களாலும், பதிபசு பாசங்கள் எப்போதும் அநாதி நித்தியங்களே
என்னும் உண்மை விரித்துக்காட்டி அவ்வேகான்ம வாதக்கோண்
மறுக்கப்படும். ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும், அமைக.

பன்னெடுங்காலம் பரம்பரையாக, நமக்குமேலொரு ஆண்டவ
னுண்டு, நாம் அவனுக்கு அடிமைகளே யென்னும் உறுதியேபற்றி,
ஒன்பது சிவாலயங்களுக்குக் கொத்தடிமைகளாய், மற்றும் எத்
தனையோ சிவாலயாதி திருப்பணிகளே அதிமுக்கியமாகச் செய்து,
விபூதிருத்திராக்ஷபஞ்சாக்ஷா சிவசாதனமே மேற்கொண்டு, சிவர்
காலகதியாலோ பாவகர்மத்தாலோ அசுபகாலங்களிலே விபூதி
யாதிகளை நமுவவிடுதல்போல் ஒரு சிறிதும் நமுவவிடாமல், விபூதி
சம்பந்தமாகவே சமஸ்த காரியங்களும் செய்து வருகின்ற சைவப்
பிரபு குல சிரேஷ்டிகளாகிய தன வைசிய நகரத்தார் முதலிய
சைவ சீலர்கள், தமது பரம்பரைச் சைவநெறியிற் சிறிதும் வழு
வாது மாயாவாதிகள் எல்லாம் பொய் பொய் யென்று கடைசி
வரை பொய்யாகவே கழிச்சிற்ற அமங்கலவழி தம்மை யனு
வளவுஞ் சாராமல், மெய்யென்றே கொள்ளுஞ் சத்தாரியவாத மங்
கலவழியே இறுகப்பற்றி, நின்று, அதனால் இம்மையிலே உத்தம
களத்திர புத்திரமித்திரபந்து சகிதர்களாய்ச் சகல சம்பத்துடன்
வாழ்ந்து மறுமை இன்பமும் பேரின்பமும் பெற்று வாழும்படி
ஸ்ரீ கணேச ஸ்கந்தசாம்பபரமேசுர சரணாவிர்தங்களைப் பணிந்து
பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வேதாந்தம் முற்றிற்று.

மாசிமகம்.

(19-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

யாதொரு பொருளை யாவர் வணங்கினாலும் அவ்வணக்க
மெல்லாஞ் சிவபெருமானைப் போயடையும். அது போல வேதங்
கள் மற்றைத்தேவர்கள் முதலாயினர்க்குச் சொல்லுகின்ற புக
ழெல்லாம் எல்லா நதிகளும் சமுத்திரத்தைச் சென்றடைதல்போல,
சிவபெருமானைச் சேர்வனவாம். மகனே இன்னுங்கேள்; நான்

மேலே சொல்லுமவைகள் வேத சாகைகளெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற சத்திய வசனங்களாம்; அவற்றைக் கேட்பாய்; எல்லாப் பொருள்களையும் படைத்துக் காத்தழித்து மீண்டும் படைப்பவனும், ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள் பாலித்து அவைகளை ஆண்டருளும் தலைவனும், ஆதியந்தமில்லாதோனும் சிவனே யென்றும்; செகத்பிதாவும், சுத்தசாட்குண்ணியனும், அருவும் உருவுமாகும் சுத்தனும், அறியவொண்ணாத சோதியும், எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஞான சொருபியும், அநாதியாயுள்ளவனும், தேவாதி தேவனும், என்று மழியாதோனும், ஆன்மாக்களுள் நீங்காதிருக்கின்ற பரமானந்த தாண்டவனும் சிவனேயென்றும்: மூவுலகங்களினுந் தோன்றுகின்ற பொருள்களை யெல்லாம் பெற்றருளும் பிதாவாகிய திரியம்பகனும், எல்லார்க்குஞ் சாட்சியாய் நிற்கின்றோனும், தானுவும், பரனும், தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத கடவுளும் சிவனே என்றும்; பெருமையிற் சிறந்தோனும், ஏகனும், அளவிடப்படாத குணத்தையுடையவனும், பிரமவிட்டுணுக்களால் அறியப்படாதோனும், ஆண் பெண் அலியென்னும் மூன்றுபாலுமில்லாதோனும், அன்பர் யாவர்க்கும் வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு ஈபவனும் சிவனே என்றும், பிரமா முதலாக நின்ற பசுவர்க்கங்கட் கெல்லாம் பதியாக நின்றருள் செய்யும் பசுபதியும், அவர்க்கெல்லாம் தான் றலைவ னென்பதை யாவருந் தெளிய அவர்கள் இறக்க வெந்த சாம்பலையும் எலும்பையும் தரிப்பவனும் சிவனே என்றும்; உடம்பெடுத்துப் பிறக்குமெவரையும் தன்னுடைய குணத்தொளடுக்கி அவர்க்குத் தானே புகலிடமாகி நின்று அவர்களுடைய குணங்களிற் றுண்புகுதலில்லாதோனும், தன்னுடைய இயற்கை இத்தன்மைய தென்று யான் சொல்லுதற்கரிய தேவனும், ஈசனும் சிவனே என்றும் அவ்வேதம் கூறும். தக்கனே இன்னுமொன்றைக் கேள், பிரமா முதலாக நின்ற தேவர்களை யெல்லாம் நீக்கி அந்தச் சிவனென்றுள்ள ஒரு தனி முதல்வன்றானே முத்தியை விரும்பினாற் கொடுப்பனென்றும் அந்த வேதஞ் சொல்லிற்றென்னில், மற்று யாவர்தாம் தேவராவார். 'சீவராசிகள் பரசிவனை யுணர்த லின் றிப் பிறவித்துயரை நீக்கி மோட்சத்தை யடைவோமென்று சொல்லுதலானது உருவமில்லாத ஆகாயத்தின் தோலை உரித்துடுப்பதற்கு நிகராகும்' என்று உபநிடதஞ் சொல்லிற்றானால், அச் சிவனே பரம்பொருள் என்பதற்கு வேறு சாட்சியும் உண்டோ!

அச்சிவ பெருமானே பரம்பொருள் என்பதனை வலியுறுத்துதற் குச் சொல்லிய வேதவாக்கியங்கள் இன்னும் பலவுள், அவற்றை நினைத்துச்சொல்ல எனக்கும் முடியாது. ஒருவாறு சொல்வேனாயினும் சொல்லப் பல நெடுங்காலங்கழியும். அங்ஙனஞ் சொல்லினும் ஒழியா. நீ இதனை முன்னே என்னிடத்திறந்தனையாயினும் மகனே இப்பொழுது மறந்தனையோ! விட்டுணுவையும் என்னையும் வேறு பலரையும் புகழுகின்ற வேதமானது பரமசிவனைத் துதித்தது போல நமக்கு ஓர் உரையாயினும் சொல்லியதுண்டோ! நம்மைச் சொல்லியதும் உபசாரமே யென்று இவ்வுலகமெல்லாம் அறியும் படி நம்மை அவ்வேதம் முன்னும் பின்னும் விலக்கியதல்லவா? (வேதம் முன்னும் பின்னும் விலக்கினமையைப் பெரிய புராணத்துத் திருமலைச்சிறப்பு குசனம் இரண்டாம் பாராவிற் காண்க.) நான்கு வேதங்களிலும் ஓர் பாகம் சிவபெருமானுடைய பெருமையை எடுத்துப் பேசும், மற்றோர் பாகம் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய எம்மையும் மற்றைத் தேவர்களையும் பஞ்சபூதங்களையும் மற்றைப் பல பொருள்களையும் பேசும். இது சத்தியம். தக்கோனே இதனை அறிகுதி. பிரமவிட்டுணுக்களாகிய நம்மையும் பரம்பொருள் என்று நினைத்து சிவபெருமானைப் போலச் சிறப்புச் செய்கின்ற தீய நெஞ்சினர்களாகிய படிநர்கள் தீராததுன்பத்தைத் தருகின்ற செவ்விய நிரயப்படுகுழியில் வீழ்வார்கள். அவர்களை விழங்கிய அந்நிரயம் உமிழாது. நம்மோடு அச்சிவ பெருமானையுஞ் சமமெனச் சொல்கின்றவர் எப்பிறப்பினுந் துன்பக்கடலுள் ஆழ்வார்கள். நம்மைச் சிவபெருமானுக்கு அன்பர்களுள்ளும், அவருடைய திருவடித்தொண்டைச் செய்து அவருளால் வாழும் தேவர்களுள்ளும் நினைத்துத் தோத்திரஞ் செய்தவர்க்கு நாம் அருள் செய்வோம். இங்ஙனம் நினையாமல் நம்மையும் பரம்பொருள் என்று நினைக்கின்ற மற்றையோரை நமக்குப் பகைவர் என்று எண்ணியேயிருப்போம். சிவபெருமான் பசுபதி; நாமெல்லாம் பாசத்தாற் பந்திக்கப்பட்டுமலும் பசுக்கள்' என்று விதிப் பொருட்டாக வேதங்கள் கூறுகின்ற உண்மைப்பொருளை மைந்தனே நீ தெளியவேண்டினாற் சொல்வேன் கேள். யாங்கள் படைத்தல் காத்தல்களாகிய இவ்வரசியலைச் செய்யும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பூசித்துத் துதித்த ஆலயங்கள் பலவற்றையுங் காணுதி. அந்தச் சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெறுது முத்தி யடைந்தவர்களில்லை; அவருடைய அருளின்றி வாழ்கின்ற

தேவர்களும் பிறரும் இல்லை; அவருடைய திருவருளைப் பெற்றால் அடைதற்கரிய அரும்பொருள்கள் ஒன்றுமில்லை; அவரன்றிப் பதிப்பொருளுமில்லை. இது சத்தியம். ஆதலால் அக்கடவுளையே சரணென் றடைகுதி.” என்று பிரமதேவர் தக்கனுக்கு உபதேசித் தார்.

பிதாவாகிய பிரமதேவர் இவ்வாறே சிவபரத்துவத்தை உப தேசிக்கக் கேட்டுணர்ந்த தக்கன், தீவினைப்பயனை யனுபவிக்கும் ஊழுண்மையினால், மோட்சத்தை விரும்பாதவனாய். “யான் சிவ பெருமானைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து, அவருடைய திருவருளினால் பிரமாநுததிய தேவர்களுடைய வளங்களினும் மேலாகிய வளங் களைப் பெறுவேன்” என்று எண்ணி அதில் ஆசையுற்று, பிர மாவை வணங்கி, ‘பிதாவே நீர் உபதேசித்த பரமசிவனையே நான் பரம்பொருள் என்று துணிந்தேன்; அவரை நோக்கிப் பெருந் தவஞ் செய்து பல வளங்களைப் பெற விரும்பினேன். யான் தவஞ் செய்தற்குரிய ஓரிடத்தை விரைவிற் கற்பித்து விடைகொடுத்தரு ளும்” என்றான். அவர் தம்முடைய மனத்தினின்றும் தோன்றிய மானசவாவியை அதற்குரிய இடமாகக் கற்பித்து அனுப்பினார். தக்கன் பிரமாவினிடத்து விடை பெற்று, அத்தடாகத்தை யடைந்து, அதன் ஓர்சாரில் இருந்து, காற்று மழை வெய்யில் பனி ஆகிய இவைகளுக்கஞ்சாமல், பிராணவாயுவைச் சுழுமுனை வழியாய் எழுப்பி மூலர்க்கினியைச் சவாலிப்பித்துப் புருவ மத்தியி லுள்ள அமிர்ததாரையை வீழ்த்தி, உடம்பை அன்பினால் அபிஷே கஞ்செய்து குளிர்வித்து இருதயகமலத்திலுள்ள சிவபெருமானுக் குக் கொல்லாமை முதலிய அட்ட புட்பங்களைச் சாத்தி, ஒருப்பாட் டோடு சமானமாக ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படி செபித்துப் பூசனைசெய்து, பாசம் நீக்கும் ஞானிகளைப்போல ஆயிரம் வருடம் அருந்தவத்தைச் செய்தான். அதனைச் சிவபெருமான் திருவுளஞ் செய்து, அவனுக்கு வரங்கொடுக்கும்படி உமாதேவியாரோடு ரிஷி பாருடராய் எழுந்தருளிவந்தார். தக்கன் அவருடைய வாவை யறிந்து, விரைவில் இருக்கை விட்டெழுந்து, “என் மனக் கருத் தும் நிறைவேறின” என்று சொல்லி மிகுந்த அன்பும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாக, “எம்பெருமானுடைய திருவடிகளைத் துதிப்பேன்” என்று எதிர்கொண்டு அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி, ஒன்று போல ஆயிரம் தோத்திரங்களைச் சொல்லி நின்றான். சிவபெரு மான் அவனை நோக்கி, “தக்கனே உன்னுடைய வழிபாட்டிற்கு

மகிழ்ந்தோம். உனக்கு வேண்டியதென்னை? சொல்லுதி என்றார். தக்கன் தன் விதிவழியே மதிபுஞ் செல்லுதலால், மோட்சத்தை விரும்பாதவனாய், இவ்வாறு வரம்வேண்டுவான்: “எம்பெருமானே, இப்பூவுலகமும் விண்ணுலகமும் கந்தருவர் முகலாயினோர் இருக்குமிடங்களும் பிரம் விட்டுணுக்களுடைய பதங்களும் திசைகளும் என்னுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரம் செல்லும்படி அருள்புரியும்; உம்மைவந்து துதிக்கும் உயிர்களெல்லாம் என்னை வந்து துதிக்கவும், யான் உம்மையன்றி மனத்தாலும் பிறரை வழிபடாதிருக்கவும், வரந்தந்தருளும், தேவர்களும் அவுணர்ர்களும் யான் பணித்த பணிகளைச் செய்யவும், எனக்கு அநேக புதல்வர்களும் புதல்விகளும் உண்டாகவும் அருள் செய்யும்; உம்முடைய சத்தியாகிய உமாதேவியார் எனக்கு மகளாக, நீர் மறையவராய் வந்து அன்பினோடு திருமணஞ் செய்தருளும்” என்று இவ்வரங்களைத் தக்கன் வேண்டினான். சிவபெருமான் அவற்றைக்கேட்டு, “தக்கனே இது நன்று. இவ்வரங்களை உனக்குத் தந்தோம். நீ நன்னெறியில் நிற்பாயாயின் இவ்வரங்கள் நிலைபெறும்” என்று அருள் செய்து, அந்தர்த்தானமாயினார்.

(இன்னும் வரும்.)

விரதம்

நீருக்குறள்

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு

விரதமாவது ஆன்ம ஈடேற்றத்தின்பொருட்டு இன்ன தருமஞ் செய்ய வேண்டியதென்றும் இன்ன பாவம் ஒழிக்கவேண்டியதென்றும் தத்தம் சக்திக்குப் பொருந்தும்படி வரையறுத்துக் கொள்ளப்படுவதாகும். விரதம் நோன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். விரதத்தால் மனம் புத்தி முதலான உட்கருவிகள் பரிசுத்தமடையும். அவை பரிசுத்த மாயவழி பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்த ஏது உண்டாகும்; அதனால் இறுதியில் முத்தியும் சித்திக்கும். ஆதலால், ஞானம் கைகூடுவதற்குச் சாதனம் விரதம் என்பது சொல்லாமலேயமையும்.

விரதம் இருவகைத்து

இனி விரதம், நித்தியம், நைமித்தியம் என இரண்டு வகைப்படும். நித்திய விரதங்களாவன:— அருளுடைமை, இன்னு செய்

பாமை, கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை, வாய்மை, கூடாவொழுக்கமின்மை, கோபமில்லாமை, தவம் முதலியன. மேற்கூறிய வற்றுள் அருளுடைமையே மிகச் சிறந்தது ; இது மற்றைய விரதங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாயுமுள்ளது. அருளுடைமையாவது யாதென்று ஆராயப்புகின் அது சுயநலங் கருதாமல் இயல்பாகவே எல்லாவயிர்கள் மேலும் செல்வதாகிய இரக்கத்தையும் அன்பையுமுடைமை என்பது பெறப்படும். இக்கருணையை நாம் வளர்க்கும் நிமித்தம் அதனைக் கெடுப்பது யாதென்று முதலில் ஆராயவேண்டும். ஆராய்ந்து அதனை அறவே ஒழிக்க உபாயந்தேட வேண்டுவது அவசியம். எம்மாராய்ச்சியில் புலாலுண்ணல், கூடாவொழுக்கம், கோபம் ஆகிய மூன்றுமே அருளுக்குச் சத்துரு என்று கண்டோம் இதன் உண்மை பின்வரும் வாக்கியங்களாலும் தெளியப்படும். “அருளாட்சி யாங்கில்லை ஊன் தின்பவர்க்கு,” “நோன்பென்பது கொன்று தின்னாமை,” “கொல்லா விரதம் குவலயமெல்லாமோங்க” “பூசையென்பது.....ஆசை கோபம் அகந்தை அடக்கியே நீசஜம்பொறி நெஞ்சுள் நிறுத்தியே ஈசனைத் தன் இதயத்துக் காண்டலே” ஆதலால் நாம் மேற்கூறிய பாவங்களை விலக்க முயல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடின் இறைவனது திருவடிகளாகிய கருணைமா கடலில் நாம் திளைப்பது யாங்ஙனம்?

உபவாச விரதம்

நைமித்திய விரதங்களாவன உபவாசவிரதங்களாம். உபவாச மாவது மனம்பொறி வழிபோகாது நின்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும் மன வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழி படுதலாம். சில காலங்களிலே திருவருள் நுகர்ச்சி அதிகமுண்டு, இக்காலங்கள் தாம் விரதகாலங்கள் என்று கொள்ளப்படுவன. நித்திய விரதம் நைமித்தியத்திற்கு இன்றியமையாதது. நைமித்தியத்தை மாத்திரம் கைக்கொண்டு நித்தியத்தைப் புறக்கணிப்பது பேதமையாகும். சில மனுஷர்கள் உபவாசகாலங்களில் மாத்திரம் மச்ச மாமிசம் பசித்தலை ஒழித்து மற்றக்காலங்களில் பழையபடி உண்கின்றார்கள். தீயதென்று கண்டறிந்து தானே அவ்வுணவை உபவாசகாலங்களில் விலக்குகிறார்கள். அக்காலங்களில் ஆகாதது மற்றக்காலங்களில் ஆவது எங்ஙனம்? இதைச் சிந்தேனும் சிந்திப்பாராக, நிற்க.

உபவாச விரதங்களுடன் சிவபூசை, ஆலய வழிபாடு, மாகேசுர பூசை, திருவிளக்கேற்றல், சிவாலய தொண்டு, சிவனடியார் தொண்டு, அவ்வவ்விரத மூர்த்தியின் மூலமந்திர செபம், பஞ்சாட்சர செபம், திருவருட்பாப் பாராயணம் முதலியன செய்வதுவிசேஷம். “நன்று நோக்கிலென் பட்டினியாகிலென், குன்றமேறியிருந்தவஞ் செய்யிலென், சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென், என்றும்சன் என்பார்க் கன்றியில்லையே” என்னுந் தேவாரம்இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. உபவாசவிரதங்கள் உபாசனா மூர்த்தத்திற்கேற்ப சிவவிரதம், தேவி விரதம், விநாயக விரதம், சுப்பிரமணிய விரதம், வைரவ விரதம், வீரபத்திர விரதம் என பலவகைப்படும்.

சிவவிரதமாவன:— திங்கட்கிழமை விரதம், திருவாதிரை விரதம், உமாமகேசுர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், கேதாரவிரதம் கலியாணசுந்தரவிரதம், சூல விரதம், இடப விரதம் என எட்டாம். பிரதோஷ விரதமும் இதில் அடங்கும்.

தேவி விரதம்:— வெள்ளிக்கிழமை விரதம், ஐப்பசி புத்தர விரதம், நவராத்திரி விரதம், என மூன்றாம்.

விநாயக விரதம்:— வெள்ளிக்கிழமை விரதம், விநாயக சதுர்த்தி விரதம், விநாயக சஷ்டி விரதம் என மூன்றாம்.

சுப்பிரமணிய விரதம்:— வெள்ளிக்கிழமை விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்த சஷ்டி விரதம் என மூன்றாம்.

வைரவ விரதம்:— செவ்வாய்க்கிழமை விரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என மூன்றாம்.

வீரபத்திர விரதம்:— செவ்வாய்க்கிழமை விரதமென ஒன்றேயாம்.

அனுஷ்டிக்கும் முறை.

விரதம் நோற்பவர் காமங் கோபம் முதலிய குற்றங்களைப் பற்றறக்களைதல் வேண்டும். (“காப்பது விரதம்” என்பது ஒளவையார் வாக்கு) தவறாது விடியுமுன் நித்திரைவிட்டு எழல் வேண்டும். எழுந்து புண்ணிய தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்த பின்பு தியானம், செபம், பூசை, ஆலயதரிசனம், புராணபடனம் முதலியன விசேஷமாகச் செய்தல் வேண்டும். திருக்கோயிலிலே இயன்ற மட்டும் நெய்விளக்கேற்றல் வேண்டும். அபிஷேகத்திரவியம், நைவேத்தியத் திரவியங்கள் கொடுத்தல் வேண்டும். போசனம் பண்ணும்போது சிவனடியார் ஒருவரோடாயினும் உடனிருந்து உண்ணல் வேண்டும். இவ்விதே நித்திரைசெய்யும்போது மிகப்

பரிசுத்தராய்க் கடவுளைச் சிந்தித்த வண்ணம் தரையில் படுத்துறங்கி அதிகாலையில் எழுந்து விடல் வேண்டும். உபவாச தினத்திற்கு முந்தின தினத்திலே ஒருபொழுது தான் போசனம் செய்தல் வேண்டும். உபவாச தினத்திற்குப் பிந்தினநாட்காலையிலே மாகேசுர பூசைசெய்து இனத்தவர்களோடு பாரணம் பண்ணல் வேண்டும். பாரணம் பண்ணியபின் பகலிலே நித்திரை செய்யாது சிவபுராணங்களைக்கேட்டுக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும். விரத காலத்தில் உபவாசமிருப்பது உத்தமம். அது கூடாத விடத்து ஒருபொழுது போசனம் செய்யலாம். மற்றைப்பொழுது பாலேனும், பழமேனும், பலகாரமேனும் உட்கொள்ளலாம்.

விரதத்தைக் கிரமப்படி அனுசரிக்கக் கூடாதவர் தம்மாவியன்றவளவு அனுசரிப்பதே தகுதி. ஏனென்றால் தம்மளவுக்கு மீறி தேகத்தை வருத்தப்படுத்த நேரிடின் அவர்களுக்கு விரதத்தில் வெறுப்புத் தோற்றும். இதனால் விரத பலன் இல்லாமற் போய்விடும்.

பலன்

விரதத்தால் அடையும் பலன் காமியம் நிஷ்காமியம் என இருதிறப்படும். காமியமாவது இம்மைப் பிரயோசனங் கருதி அனுஷ்டிப்பது. அதாவது விரகம் நோற்பதால் தாம் தாம் வேண்டியவற்றைப் பெறுவது. விரதத்தால் கடன், வறுமை, நோய், பயம் முதலான நீங்கப் பெறுதல் உலகப் பிரசித்தம், “வேண்டினார் வேண்டியதே* யீவான் கண்டாய்,” “வாயாணை மனத்தாணை மனத்துணின்ற கருத்தாணைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னை” என்னும் திருப்பாசுர அடிகள் ‘தம்மடியவர் குறைவு தீர்த்தாண்டருள்வதே விரதமாகப் பூண்டுள்ளார் சிவ பிரான்’ என்பதை நன்கு விளக்கும். இம்மைப் பயன்கள் அரிதாய்மும் மேலும் மேலும் ஆசையை உண்டாக்குவன வாதலால் நிஷ்காமியமே சிறந்தது. ஆயினும் யாதொரு பலனுங் கருதாது நோற்கப்படும் விரதமே மிகச்சிறந்ததாகும்.

“வேண்டுங்கால் வேண்டும்பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்டவரும்”

“வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ வேண்ட முழுதந்தருவோய் நீ
வேண்டு மயன்மாற் கரியோய் நீ வேண்டியென்னைப் பணிகொண்டாய்

* (ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்குத்) தேவையான பொருள்.

வேண்டி நீ யாத்ருள் செய்தாய் யானும் துவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன்விருப்பன்றே”

“விரதமெல்லா மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்”

“இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டொன் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும்போது உன்னடியின் கீழிருக்க வென்றார்”

என்னும் திருவருட்பாக்கள் இங்கு உற்று நோக்குதற்குரியன.
விரதம் அனுஷ்டிப்போர் நல்லொழுக்க முனையராய் இருத்தல்
வேண்டும். உலக இன்பங்களைச் சிறிது சிறிதாக விட முயற்சி
செய்தல் வேண்டும். உலக ஆசை ஒழிந்த விடத்துத்தான் பிறப்பு
நீங்கும். பிறப்பு நீங்கிய வழியே முத்திசித்திக்கும். “பிறப்பென்
னும் பேதமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்பத
நிவு” என்பது பொய்யாமொழி. “பிறவி வேறுபுத்தென்குடி முழு
தாண்ட பிஞ்ஞகா” என்னும் மணிவாசகமும் இக்கருத்தையே
விளக்காநிற்கும். ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் என்னென்ன
திச்செய்கைகளுக்கு உறைவிடமாகஇருந்து வாழ்நாளை வீணாகக்
கழிக்கிறார்களென்பதை தம் முள்ளேயே காரண காரியத்துடன்
ஆராய்ந்தறிந்து அக்குற்றங்களினின்றும் விலக உபாயந்தேட
வேண்டும்.

முடிவுரை.

விரதத்துக்கு முக்கிய அமிசம் அருளுடைமையென்று மேலே
கண்டறிந்தோ மாதலால் நாம் அதை நன்றாக வளர்க்கமுயற்சி
செய்யவேண்டியது பெருங்கடனும். பண்டைக்காலத்தில் விளங்
கிய இரந்தி தேவர் என்னும் அரசர், நாற்பத்தெட்டு நாள் விரதம்
அனுட்டித்து அருளுடைமையாகிய இவ்வரத்தையே சிவபிரானிடம்
வேண்டிப் பெற்றார்.

அருளுடைச் சுடரே யளிந்ததோர் களியே பெருந்திறலருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலமே புகழ்ச்சியைக்கடந்த போகமே யோகத்தின் பொலி
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட்புகுந்த செல்வமே சிவ பெருமானே வே
இருளிடத் துண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எவ்கெழுந்தருளுவதனியே.

சிவபாதகந்தாம் பிள்ளை, B. A.

“வை

(1915)

காலிகோ

ஒவ்வொரு வரு

“சைவம்” நிகழ்

ஞானப்பிரகாச சம்ப

ஞானனந்த சம்பாஷணை

ஆஸ்திக நாஸ்திக சம்வாதம்

விவாகவிதியும் கலியுக தருமமும்

சைவ சமயிகளின் கடமை

சைவ சிராத்த விளக்கமும் தத்துவார்ப்

கோபப் பிரசாத உரை

சிவரின்மாலிய மான்மியம்

கிருமுறைப் பெருமை

வி. பி. தபால் சேலவு பிரத்தியேகம்.

தேள் கடிக்குச் சிகிச்சை.

1. பழகாரத்தைத் தூள் செய்து இரண்டொரு சி
தூளை 1/2 ஆழாக்குக் குளிரந்த சலத்திலிட்டுக் கலக்கிக்குடிந
சமயங்களில் குணமாவதைக் கண்டோம்.

2. நவாசாரத்தைத் தூள்செய்து கஸ்சண்ணம்போடு
மேரந்தாலும் குணமாகும்.

3. பர்மாங்கனேட் ஆப் பொடாஷ் (Permangana
Potash), டார்ட்டாரிக் ஆஸிட் (Tartaric Acid) இவைகள்
வொன்றிலும் அரிசிப் பிரமாணம் எடுத்து கொட்டினவிட
வைத்து ஒரு துளி நீர்விட்டால் உடனே பொங்கி குணம் செய்
இதை அதிகமாக உபயோகிக்கால் சிறிது இரணம் உண்டாகு
தேள் மருந்து வியாபாரிகள் சிலர் விற்பதும் இவையே. இவ்
இரண்டும் எல்லா இங்கிலீஷ் மருந்துக் கடைகளில் இரண்டி
வுக்கும் கிடைக்கும்.

வேண்டி நீ யாத்ருள் செய்தாய் யானுமதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன்விருப்பன்றே”

“விரதமெல்லா மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்”

“இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டினான் மகிழ்ந்துபாடி
புகழ் அறவா நீ ஆடும்போது உன்னடியின் கீழிருக்க வென்றார்”

என்னும் திருவருட்பாக்கள் இங்கு உற்று நோக்குதற்குரியன.
விரதம் அனுஷ்டிப்போர் நல்லொழுக்க முடையராய் இருத்தல்
வேண்டும். உலக இன்பங்களைச் சிறிது சிறிதாக விட முயற்சி
செய்தல் வேண்டும். உலக ஆசை ஒழிந்த விடத்துத்தான் பிறப்பு
நீங்கும். பிறப்பு நீங்கிய வழியே முத்திசித்திக்கும். “பிறப்பென்
னும் பேதமை நீங்கச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண்பத
றிவு” என்பது பொய்யாமொழி. “பிறவி வேரறுத்தென்குடி முழு
தாண்ட பிஞ்ஞகா” என்னும் மணிவாசகமும் இக்கருத்தையே
விளக்காநிற்கும். ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் என்னென்ன
திச்செய்கைகளுக்கு உறைவிடமாக இருந்து வாழ்நாளே வீணாகக்
கழிக்கிறார்களென்பதை தம் முள்ளேயே காரண காரியத்துடன்
ஆராய்ந்தறிந்து அக்குற்றங்களினின்றும் விலக உபாயந்தேட
வேண்டும்.

முடிவுரை.

விரதத்துக்கு முக்கிய அமிசம் அருளுடைமையென்று மேலே
கண்டறிந்தோ மாதலால் நாம் அதை நன்றாக வளர்க்கமுயற்சி
செய்யவேண்டியது பெருங்கடனாம். பண்டைக்காலத்தில் விளங்
கிய இரந்தி தேவர் என்னும் அரசர், நாற்பத்தெட்டு நாள் விரதம்
அனுட்டித்து அருளுடைமையாகிய இவ்விரதத்தையே சிவபிரானிடம்
வேண்டிப் பெற்றார்.

அருளுடைச் சுடரே யளித்ததோர் கனியே பெருந்திறலருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலமே புகழ்ச்சியைக்கடந்த போகமே யோகத்தின் பொலி
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட்புகுந்த செல்வமே சிவ பெருமானே [வே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எவ்கெழுந்தருளுவதினியே.

சிவபாதசுந்தரம் பிள்ளை, B. A.

பறத்தையும் இதைச்
 ரயாசையையும் நோக்கி
 விற்பனை நிறுத்தி வைக்கப்
 பயப் பெற்றவர்கள் பலர் அடிக்
 கிடுகு இது மறுபடியும் விற்பனைக்குச்
 சீர்க்கிறது. இதை உபயோகித்து வரு
 வாயுவால் உண்டாகும் எவ்வகைப்பட்ட
 கா. ஜீரணசக்தி உண்டாம். சரீர புஷ்டியும்
 டாகும். இதுவே உண்மையான தாதுபுஷ்டி
 வாய்க்கு ருசியாகவும் இருக்கும். பத்தியம்
 இச்சாபத்தியமிருந்தால் பின்னும் உத்தமம். சிறு
 சாப்பிட்டு வந்தால் அடிக்கடி வைத்தியரிடம் போக
 40 வேளை சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை ரூபா 2.
 பாலில் அனுப்பினால் ரூபா 2—4—0.